

Uitgereikt aan

op
€
JGR

16 november 2015

2015/BB/39

Arrest

COLLECTIEVE SCHULDENREGELING - vorderingen collectieve schuldenregeling
Eenzijdig verzoekschrift
definitief

D. N. P. M. L.,

appellante,

In persoon verschenen en bijgestaan door mr. DEWEPPE Walter, advocaat te
9050 GENTBRUGGE, Brusselsesteenweg 691

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van de bestreden beschikking, uitgesproken op 08 september 2015 door de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel, 17e kamer (A.R. 15/379/B),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 9 oktober 2015,
- de voorgelegde stukken.

*

De verzoekende partij heeft haar middelen en conclusies uiteengezet tijdens de terechtzitting in raadkamer van 2 november 2015, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak werd gesteld op 7 december 2015 doch vervroegd uitgesproken op heden.

*

I. FEITEN EN RECHTSPLEGING.

1. Op 2 september 2015 legde Mevrouw P. D. N. bij de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel een verzoekschrift neer om toegelaten te worden tot de collectieve schuldenregeling

2. Mevrouw D. N. was advocate, plaatsvervangend rechter en werd aangesteld als schuldbemiddelaar in het kader van een aantal procedures collectieve schuldenregeling; tevens was ze aangesteld als curator van onbeheerde nalatenschappen.
3. Bij arrest van de 1ste kamer van het hof van beroep te Brussel d.d. 25 februari 2014 werd ze correctioneel veroordeeld wegens verduisteringen in haar hoedanigheid van schuldbemiddelaar en curator van onbeheerde nalatenschappen, valsheid in geschriften en gebruik van valsheid, valse eed bij boedelbeschrijving, misbruik van vertrouwen en het verhuren van onveilige woningen.
4. De Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel verklaarde bij beschikking van 8 september 2015 de aanvraag d.d. 2 september 2015 niet toelaatbaar, omdat mevrouw D. N. kennelijk zelf haar onvermogen heeft bewerkstelligd
5. Bij verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van het arbeidshof te Brussel op 9 oktober 2015, tekende mevrouw D. N. hoger beroep aan en hernam ze haar oorspronkelijk verzoek.

II. BEOORDELING.

6. Het hoger beroep van de mevrouw D. N. werd tijdig ingesteld en voldoet aan de ontvankelijkheidsvereisten, zodat het hoger beroep ontvankelijk kan worden verklaard.
7. Op grond van artikel 1675/2 Ger. W. kan de collectieve schuldenregeling worden toegestaan aan een natuurlijke persoon, die geen koopman is in de zin van artikel 1 van het Wetboek van Koophandel en die niet in staat is, om op duurzame wijze, zijn opeisbare of nog te vervallen schulden te betalen en voor zover hij niet kennelijk zijn onvermogen heeft bewerkstelligd.

Geen handelaar?

8. In haar verzoekschrift tot hoger beroep houdt mevrouw D. N. voor dat ze geen daden van koophandel stelt, omdat ze nog steeds een ondernemingsnummer en BTW-nummer heeft, welke voortvloeit uit haar gevoerde activiteit als vrij beroep, namelijk advocaat en dat ze geen diensten verleent aan andere instanties dan vrije beroepers, welke uitgesloten zijn van het stellen van daden van koophandel.
In het inleidend verzoekschrift tot aanvraag collectieve schuldenregeling omschrijft ze zichzelf als zelfstandig jurist, wat ter zitting bevestigd wordt.
Mevrouw D. N. legt uit dat ze na haar schrapping als advocate ten gevolge van haar correctionele veroordeling het beroep uitoefent van zelfstandig freelance jurist, waarbij ze contracten opmaakt voor bedrijven. Ze heeft een ondernemingsnummer en BTW-nummer.

9. Aangezien mevrouw D. N. bevestigt zelfstandig diensten te leveren aan bedrijven is ze wel degelijk handelaar.

Hierbij is het zonder belang of ze dit doet als hoofdberoep dan wel als bijberoep. (C. VAN BUGGENHOUT en H. BRAECKMANS, "Het begrip handelaar" in *Faillissements en reorganisatie*, II.A.10-3)

De omschrijving van 'handelaar' of 'koopman' in het Wetboek van Koophandel moet zeer ruim worden uitgelegd. (P. DE VROEDE en H. DE WULF, "Overzicht van rechtspraak. Algemeen handelsrecht en handelspraktijken", *TPR* 2005, 117, nr. 6) Zo worden intellectuele prestaties niet uitgesloten en kunnen ze in een hedendaagse invulling van het begrip "ondernemingen van leveringen" worden ondergebracht. (zelfde auteurs, 119, 9; E. VAN ACKER, C. VERBEKE en B. WYLLEMAN, *Praktijkids voor schuldbemiddelaars*, Mechelen, Kluwer, 2013, 4, nr. 4)

10. Aangezien mevrouw D. N. juridische diensten levert aan ondernemingen, waarvoor ze contracten opstelt, is ze handelaar en stelt ze zelfstandig daden van koophandel, wat bevestigd wordt door haar ondernemingsnummer, dat ze voor deze activiteit laat bestaan en dat ze derhalve ook niet kan laten doorhalen. (vgl. E. VAN ACKER, C. VERBEKE en B. WYLLEMAN, *o.w.*, 5, nr. 5)

11. Het feit dat een advocaat als vrije beroeper niet onder de omschrijving van handelaar valt, doet aan deze feitelijkheid niets af.

In haar toelichting bij het inleidend verzoekschrift verwijst ze overigens voor haar activiteiten naar Zeuxys-law. Dit staat voor een juridisch adviesbureau voor IP, ICT en contractenrecht, zonder een advocatenbureau te zijn, hoogstens worden de klanten doorverwezen in geval van geschil.

12. Ze voldoet dus niet aan de toelaatbaarheidsvoorwaarden voor een collectieve schuldenregeling.

Kennelijk onvermogen bewerkt

13. Ten overvloede, kan de eerste rechter worden bijgetreden dat mevrouw D. N. kennelijk haar onvermogen heeft bewerkstelligd.

14. Ondanks het feit dat ze zelf voor ernstige feiten werd veroordeeld (zie randnummer 3) blijft ze de schuld voor deze daden op haar ex-echtgenoot afschuiven, die in dezelfde procedure werd vrijgesproken voor de tenlasteleggingen, die ten aanzien van hem werden weerhouden; als burgerlijke partij dient mevrouw D. N. aan hem een morele schadevergoeding van € 1 te betalen wegens valse eed bij een boedelbeschrijving.

Wat betreft de betichting B (valsheid in geschriften en gebruik ervan) motiveerde de strafrechter dat mevrouw D. N. , zoals bevestigd in haar eigen verklaring van 24 juni 2010, gratis kabeltelevisie poogde te genieten door een overname door de heer Riquier voor te wenden door zijn handtekening na te bootsen, waardoor de facturen op zijn naam kwamen

te staan (blz. 10 arrest 25 februari 2014); het is dus niet zo dat haar huidige schuldenlast enkel aan haar ex-echtgenoot toe te schrijven is, zoals ze nu nog steeds tracht vol te houden. Met betrekking tot de betichting H was het zijzelf, die de aanstelling van een sekswester trachtte te omzeilen door voort te gaan met het beheer van onveilige panden ondanks de beschikkingen in kortgeding; de heer R. werd hiervoor vrijgesproken omwille van het daderschap van mevrouw D. N. . (arrest p. 12 en 14)

Op p. 13 van het arrest staat te lezen dat de strafzaak tot tweemaal toe werd uitgesteld om aan mevrouw D. N. de kans te geven via een krediet tot terugbetaling van de door haar onvreemde gelden over te gaan; het hof diende vast te stellen dat ze uiteindelijk haar eigen voorstellen niet nakwam. Het hof overwoog m.b.t. de straftoemeting dat ze *als advocaat en als plaatsvervangend rechter schromelijk tekort gekomen (was) aan haar beroepsverplichtingen. Als schuldbemiddelaar waarbij zij te maken had met delicate dossiers en waarin zij geconfronteerd werd met partijen die zich bevonden in een uitermate zwakke financiële positie heeft zij deze situatie nog meer uitgebuit enkel en alleen om te voldoen aan haar eigen noden en behoeften.*

Het is dan ook duidelijk dat mevrouw D. N. niet kan volstaan met het blijven afwenden van haar professionele verantwoordelijkheden op de heer R., die gebruik zou gemaakt hebben van haar digipas, zoals ze in haar verzoekschrift collectieve schuldenregeling wil voorwenden.

15. De rechter in collectieve schuldenregeling moet de procedurele goede trouw van de verzoeker beoordelen, die dient aanwezig te zijn van bij de aanvang van de procedure en hij moet daarbij opletten voor een hele reeks van elementen die, alleen of gecombineerd, toelaten te denken dat de schuldenaar zijn onvermogen heeft bewerkt. (*Parl. St.*, 1996 –97, nr. 1073/1 en 1074/1, 17; Arbh. Brussel 17 november 2014, AR 2014/BB/22; Arbh. Antwerpen 24 juni 2008, www.juridat.be).

16. Ook al is een strafrechtelijke veroordeling i.v.m. bedrieglijke handelingen op zich onvoldoende om het verzoek tot collectieve schuldenregeling af te wijzen als niet toelaatbaar, toch blijkt uit randnummer 14 dat in casu de misdrijven gepleegd zijn met het opzet zich onvermogen te maken.

17. Het hoger beroep is daardoor ongegrond.

**OM DEZE REDENEN,
HET ARBEIDSHOF,**

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24,

Recht doende na eenzijdig verzoekschrift,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond,

Bevestigt de bestreden beschikking.

Kosteloze procedure.

